

H O T Ă R Ă R E
în numele Legii

22 februarie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Eduard Galușceac
grefier Mihail Calistrov

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Bucuria Dulce” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii,

a c o n s t a t a t:

La data de 13 decembrie 2019, Societatea cu Răspundere Limitată ”Bucuria Dulce” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Nefis”, intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului SRL ”Bucuria Dulce” a indicat că, reclamantul a depus la AGEPI cererea de înregistrare pe cale națională a mărcii individuale combinate ”***** Mea”, pentru produse și servicii din clasele 30 și 35 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor.

În urma examinării cererii depuse, sub aspectul îndeplinirii condițiilor minime de constituire a depozitului național reglementar, a fost acordat nr. depozit 043403 din 19.11.2018, fiind publicat și în BOPI nr. 1/2019. În urma publicării, nu a fost depusă nici o contestație de către careva terțe persoane.

În urma examinării de fond a mărcii cu nr. depozit 043403 din 19.11.2018, la data de 31.10.2019, s-a emis Decizia AGEPI nr. 12089 și s-a dispus înregistrarea parțială a desemnării ”***** Mea”, doar pentru serviciile din clasa 35, iar pentru produsele din clasa 30 s-a respins înregistrarea, deoarece desemnării solicitate i se opune marca națională combinată ”*****”, nr. R11905 din 2002.10.28, titular – SRL ”Nefis”, înregistrată pentru toate produsele din clasa 30.

În argumentarea poziției sale, AGEPI a invocat art. 8 alin. (1), lit. b) al Legii privind protecția mărcii, astfel că în afara motivelor de refuz prevăzute la art. 7 se refuză înregistrarea și în cazul când marca este identică or similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele

două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară. O condiție obligatorie impusă de legiuitor în materia mărcilor, se referă la existența unui drept exclusiv asupra mărcii, ține de faptul că titularul unei mărci este obligat să o folosească efectiv pentru a nu abuza de acest drept și pentru a nu fi învinuit de rea-credință, astfel ca aceste consecințe ar putea să survină în situația menținerii unei mărci în patrimoniul întreprinderii, fără a o folosi efectiv, respectiv această situație fiind opozabilă valabilității unor mărci.

Invocă reclamantul că pârâtul SRL "Nefis" din momentul înregistrării mărcii ***** (anul 2005), până în prezent, adică mai bine de 14 ani, nu utilizează efectiv în activitatea sa de antreprenoriat marca "*****" pentru clasa 30.

În același context, menționează că legiuitorul a stabilit că potrivit art. 20 alin. (1) al Legii privind protecția mărcii, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii, revine titularului mărcii.

Respectiv, urmează ca titularul mărcii nr. R11905 din 2002.10.28, SRL „Nefis” să prezinte instanței de judecată probe pertinente, care ar confirma că pe parcursul ultimilor cinci ani marca menționată a fost obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele din clasa 30.

Iar, potrivit Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS) semnat la Marakesh, la 15.04.1994 și art. 3 din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată. Astfel pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor asupra mărcii. Drepturile dobândite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție - certificatul de înregistrare a mărcii.

Cerințele față de utilizarea mărcii sunt consemnate în art. 14 al Legii nr. 38 privind protecția mărcilor. Astfel, potrivit alin. (1) al normei sus-menționate, dacă în decurs de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în R.Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care este înregistrată sau dacă utilizarea mărcii a fost suspendată pe o perioadă neîntreruptă de 5 ani, titularul mărcii poate fi decăzut din drepturile asupra mărcii în condițiile prezentei legi, cu excepția cazurilor când există motive întemeiate pentru neutilizare.

Întrucât marca are, inter alia, funcția de a stabili o legătură între produse și servicii, și persoana responsabilă de comercializarea acestora, dovada utilizării trebuie să pună în evidență o legătură clară între utilizarea mărcii și produsele și serviciile relevante. Simpla aplicare sau indicare pe ambalaj și actele de însoțire a denumirii companiei, nu poate fi considerată utilizare efectivă în sensul prevederilor art. 14 și art. 20 din Legea nr. 38 privind protecția mărcilor. Cu toate acestea, este important să se observe că expresia "utilizării efective" folosită în contextul normei art. 14 alin. (1) și alin. (2) din Legea privind protecția mărcilor, cuprinde, în egală măsură, necesitatea de a demonstra utilizarea mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată sau într-o variantă a acesteia, în conformitate cu art. 14, al. (2) lit. a) din Legea sus citată și utilizarea produselor și serviciilor pentru care marca a fost înregistrată.

În aceeași ordine de idei, art. 20 alin. (1¹) din Legea privind protecția mărcilor nr. 38 din 29.02.2008, prevede prezentarea dovezii de utilizare efectivă a produselor și serviciilor pentru care marca a fost înregistrată de către titularul mărcii.

Utilizarea trebuie să fie publică, adică trebuie să fie externă întreprinderii și vizibilă clienților reali sau potențiali ai produselor sau serviciilor acesteia. Utilizarea în sfera privată sau utilizarea strict internă în cadrul unei întreprinderi sau al unui grup de întreprinderi nu constituie o utilizare efectivă (Hotărârea Curții de Justiție Europene din 09.12.2008, C-442/02, "Verein Radetzky-Orden", p. 22; Hotărârea Curții de Justiție Europene din 11.03.2003, C-40/01, "Minimax", p. 37).

Luând în considerație că funcția de bază a mărcii comerciale constituie identificarea produselor și/sau serviciilor pentru a căror înregistrare este cerută, conservarea unei mărci și nefolosirea acesteia pentru produsele solicitate, constituie abuz de drept și o ocupare nejustificată a unui drept al cărui protecție este subordonată condiției folosirii.

Cere reclamantul SRL "Bucuria Dulce" decăderea pârâtului SRL „Nefis” din drepturile asupra mărcii naționale combinate "*****" nr. R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

La data de 25 februarie 2020, reprezentantul intervenientului accesoriu, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, prin intermediul cancelariei a depus referința prin care a lăsat examinarea acțiunii la discreția instanței de judecată, indicând că decăderea din drepturi asupra mărcii din motivul neutilizării efective în decursul unei perioade neîntrerupte de cel puțin 5 ani reprezintă o procedură specială, care implică participarea tuturor persoanelor interesate, care sunt în drept să prezinte probe privind utilizarea sau neutilizarea mărcii.

Conform prevederilor Acordului privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPS), la care este parte și Republica Moldova și art. 3 din Legea nr. 114 din 03.07.2014 cu privire la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, proprietatea intelectuală este recunoscută drept proprietate privată. Corespunzător, pentru a nu fi prejudiciate drepturile și interesele titularului, decăderea din drepturi necesită a fi realizată în strictă conformitate cu normele legii, aplicabile acestei modalități de stingere a drepturilor asupra mărcii.

Astfel, termenul de 5 ani de nefolosință neîntreruptă a mărcii prevăzut de art. 14 și 20 al Legii nr. 38/2008 se va calcula de la data înregistrării acesteia, fie de la data ultimului act de folosință a mărcii, iar instanța va reține ca motiv întemeiat pentru neutilizare orice cauze independente de voința titularului.

Totodată, cerința utilizării efective a mărcii este îndeplinită dacă marca a fost folosită pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată, în mod real, public, neechivoc, cu scopul de a identifica produse și servicii.

Reprezentantul reclamantului, SRL "Bucuria Dulce" – avocatul ***** (în baza de mandat Seria MA nr. 1439319 din 09.09.2020), în ședința de judecată a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în sensul declarat.

Reprezentantul pârâtului, SRL "Nefis" – avocatul ***** (în baza de mandat Seria MA nr. 1261999 din 15 iunie 2020), în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, indicând că SRL „Nefis”, este titulară pe teritoriul Republicii Moldova a mărcii naționale ***** nr. R11905 din 14.02.2005, înregistrată pentru produsele din clasa 30, potrivit CIPS, și beneficiază de protecție până la data de 28.10.2022.

Susține reprezentantul pârâtului că marca ***** nr. R11905, a fost și este în continuare utilizată efectiv, se lucrează la pregătirea rețetelor pentru bomboane jeleu care urmează a fi marcate cu desenul *****. Probele bomboanelor menționate au fost trimise spre certificare către ÎS „Centrul de Metrologie Aplicată și Certificare”, Laboratorul de încercări produse agroalimentare la data de 24.01.2017. În cadrul Raportului de încercări nr. 0291-C din 30.01.2017, s-a studiat componența chimică a bomboanelor, dar și piața produselor jeleu. Ulterior, la data de 17.07.2017 a avut loc și instalarea utilajului „Linia de bomboane Jeleuri 2017”, importat din Turcia.

Din cauza anumitor dificultăți cu care SRL „Nefis” s-a confruntat în acea perioadă, irelevante prezentei spețe, producerea și comercializarea bomboanelor jeleu preconizate a fi marcate cu semnul ***** au fost temporar oprite.

Cu toate acestea, la data de 29 august 2017, marca nr. R11905 a făcut obiectul contractului de cesiune nr. 221, dintre SRL „Nefis” în calitate de Cedent și Kilicoglu Bora, în calitate de cesionar, care urma să utilizeze respectiva marcă în condițiile contractului în scopuri comerciale pe o perioadă determinată de 5 ani. Prin urmare, concluzionează că nu există temeiuri justificate de a dispune decăderea SRL „Nefis” din drepturile exclusive asupra mărcii ***** , care se bucură de protecție juridică.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, totodată prin intermediul cancelariei a depus un demers prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, lăsând adoptarea deciziei la discreția instanței de judecată.

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1), (2) și (3) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază

de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) CPC, explicațiile date de părți și intervenienți asupra circumstanțelor care le sunt cunoscute și care au importanță în proces urmează a fi verificate și evaluate deopotrivă cu celelalte probe.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, SRL "Bucuria Dulce" a depus spre înregistrare la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii combinate "***** mea" nr. depozit 043403 din 19.11.2018, pentru produsele 30 și 35 conform CIPS.

La data de 31.10.2019, AGEPI a emis Decizia nr. 12089 prin care a acceptat parțial înregistrarea mărcii solicitate de SRL "Bucuria Dulce", indicând că în urma examinării semnelui depus spre înregistrare s-a constatat că acesta nu poate beneficia de protecție totală, deoarece se opune marca națională "*****" nr. 11905 din 28.10.2002, titular fiind SRL "Nefis", înregistrată pentru toate produsele din clasa 30 și s-a acceptat înregistrarea mărcii pentru totalitatea serviciilor solicitate din clasa 35 conform CIPS.

Conform art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, titularul mărcii este decăzut din drepturile asupra mărcii în urma unei cereri de decădere din drepturi, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani, fără motive justificate, marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată; totodată, nimeni nu poate cere ca titularul să fie decăzut din drepturi dacă, în perioada de la expirarea termenului indicat până la depunerea cererii de decădere din drepturi sau a cererii reconvenționale, marca a făcut obiectul unui contract de cesiune sau de licență ori obiectul unei începeri sau a unei reluări de utilizare reală; cu toate acestea, dacă începerea sau reluarea utilizării mărcii a avut loc cu 3 luni înainte de depunerea cererii de decădere sau a cererii reconvenționale, termenul respectiv începând cel mai devreme la expirarea perioadei neîntrerupte de 5 ani de neutilizare, utilizarea nu este luată în considerare în cazul când pregătirile pentru începerea sau pentru reluarea utilizării au intervenit numai după ce titularul a aflat că cererea de decădere sau cererea reconvențională ar putea fi depusă; perioada cuprinsă între data depunerii cererii și data emiterii deciziei de înregistrare nu se include în termenul de 5 ani.

Conform art. 25 alin. (1) și (3) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, drepturile asupra mărcii pot fi transmise integral sau parțial prin cesiune, prin contract de licență, precum și prin succesiune.

Gajul mărcilor se înregistrează în Registrul garanțiilor reale mobiliare conform prevederilor Legii cu privire la gaj. Alte drepturi asupra mărcilor se înregistrează în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor sau Registrul național al mărcilor și devin opozabile față de terți din momentul înregistrării, iar datele despre aceste drepturi se publică în BOPI.

Astfel, instanța de judecată reține că pârâta SRL "Nefis", este titulară pe teritoriul R. Moldova a mărcii naționale "*****" nr. 11905 din 14.02.2015, înregistrată pentru produsele din clasa 30, potrivit CIPS și beneficiază de protecție până la data de 28.10.2022.

Iar, potrivit Contractului de cesiunea a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, încheiat între SRL "Nefis", în calitate de cedent, și Kilicoglu Bora, în calitate de cesionar, SRL "Nefis" a cedat, iar Kilicoglu Bora a primit în totalitate toate drepturile de a folosi marca "*****" înregistrată la AGEPI sub nr. 11905 din 14.02.2005.

Astfel, instanța de judecată reține că cu adevărat potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, cu certitudine rezultă că nimeni nu poate cere ca titularul să fie decăzut din drepturile dacă, în perioada de la expirarea termenului indicat până la depunerea cererii de decădere din drepturile sau a cererii reconvenționale, marca a făcut obiectul unui contract de cesiune sau de licență ori obiectul unei începeri sau unei reluări de utilizare reală.

Însă, potrivit art. 25 alin. (1) și (3) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, în coroborare cu prevederile art. 26 alin. (5) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, cu certitudine rezultă că în cazul încheierii unui contract de cesiune a drepturilor asupra mărcii survine obligația obligatorie de a înregistra contractul respectiv în Registrul național al mărcilor și devin opozabile față de terți din momentul înregistrării, iar datele despre aceste drepturi se publică în BOPI.

Astfel, instanța de judecată consideră că faptul încheieri între SRL "Nefis" și Kilicoglu Bora a Contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, nu constituie temei de respingere a acțiunii, or de către pârât nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care cu certitudine ar confirma înregistrarea acestuia contract la AGEPI pentru a produce efecte juridice.

Mai mult ca atât, conform pct. 3.2.4. al Contractului de cesiune a drepturilor asupra mărcii nr. 221 din 29 august 2017, cedentul SRL "Nefis" era obligat în termen de două luni din momentul încheierii contractului, să întreprindă măsurile necesare pentru înregistrarea contractului la AGEPI, inclusiv depunerea cererii de înregistrare și anexelor.

De asemenea, instanța de judecată reține că potrivit art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, rezultă că titularul mărcii este obligat să utilizeze marca, în caz contrar el este decăzut din drepturile asupra ei, dacă în decursul unei perioade neîntrerupte de 5 ani după înregistrare marca nu a făcut obiectul unei utilizări efective în Republica Moldova pentru produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată.

Astfel urmează a fi respins argumentul pârâtului precum că marca "*****" nr. 11905, a fost și este în continuare utilizată efectiv, se lucrează la pregătirea rețetelor pentru bomboane jeleu care urmează a fi marcate cu desenul "*****", fiind studiată piața și componența chimică a bomboanelor, dar și piața produselor din gama jeleu, cât și la 17.07.2017 a avut loc instalarea utilajului, prezentând în acest sens Raportul de încercări nr. 0291-C din 30.01.2017, dat fiind faptul că utilizarea trebuie să fie publică, adică trebuie să fie externă întreprinderii și vizibilă clienților reali sau potențiali ai produselor

sau serviciilor acesteia, iar utilizarea în sferă privată sau utilizarea strict internă, în cadrul unei întreprinderi sau unui grup de întreprinderi, nu constituie o utilizare efectivă.

Or, legislația națională și internațională în domeniul proprietății intelectuale impune obligativitatea utilizării mărcii din momentul înregistrării acesteia, pentru a nu crea, în așa mod, impedimente altor agenți economici și a nu folosi înregistrările în scop de blocaj. În acest din urmă caz, este condamnatibil că solicitantul înregistrării deturneză dreptul rezultat din înregistrare de la scopul său, folosindu-l altfel decât ca mijloc ce servește la deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice.

Se reține că funcția de bază a mărcii comerciale constituie identificarea produselor și/sau serviciilor pentru a căror înregistrare este cerută, iar conservarea unei mărci și nefolosirea acesteia pentru produsele solicitate, constituie abuz de drept și o ocupare nejustificată a unui drept al cărui protecție este subordonată condiției folosirii.

Întrucât marca, are funcția de a stabili o legătură între produse și servicii și persoana responsabilă de comercializare a acestora, dovada utilizării trebuie să pună în evidență o legătură clară între utilizarea mărcii și produsele și serviciile relevante. Simpla aplicare sau indicare pe ambalaj și actele de însoțire a denumirii companiei nu poate fi considerată utilizare efectivă în sensul prevederilor art. 14 și art. 20 ale Legii nr. 38 din 29 februarie 2008 privind protecția mărcilor.

Iar, de către pârât nu au fost prezentate alte probe care cu certitudine ar confirma că din data înregistrării mărcii ”*****” înregistrată la AGEPI sub nr. 11905 din 14.02.2005, până în prezent marca menționată a fost utilizată efectiv, din care motive instanța de judecată conchide că în speță sunt întrunite condițiile, prin prisma art. 20 alin. (1) lit. a) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, privind decăderea SRL ”Nefis” din drepturile asupra mărcii naționale combinate ***** nr. R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Reieșind din cele sus menționate, instanța de judecată conchide că sunt neîntemeiate argumentele invocate de pârât în vederea susținerii poziției de respingere a acțiunii, or în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Țările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligații derivând din natura hotărârii și este determinată de circumstanțele cauzei, instanța urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Se atestă că, alte argumente pertinente și importante pentru obiectul prezentei cauze din partea pârâtului, nu au fost invocate, or conform art. 20 alin. (1¹) al Legii privind protecția mărcilor nr. 38-XVI din 29.02.2008, sarcina prezentării probelor privind utilizarea efectivă a mărcii revine titularului mărcii.

Instanța de judecată reține că reieșind din prevederile art. 85 alin. (1) lit. a) CPC, reclamantul ”Bucuria Dulce” este scutit de la plata taxei de stat, din care considerente

prin prisma art. 98 alin. (1) CPC, se încasează de la SRL "Nefis" în beneficiul statului suma de 100 lei cu titlu de taxa de stat.

În astfel de circumstanțe, instanța consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată depusă de SRL "Bucuria Dulce" împotriva SRL "Nefis", intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii, ca fiind întemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241CPC, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată "Bucuria Dulce" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Nefis", intervenient accesoriu Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală cu privire la decăderea din drepturile asupra mărcii, ca fiind întemeiată.

Se decede Societatea cu Răspundere Limitată "Nefis" (IDNO 1003600044307) din drepturile asupra mărcii naționale combinate ***** nr.R11905 din 2002.10.28 pentru produsele din clasa 30 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor (CIPS).

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată "Nefis" (IDNO 1003600044307) în beneficiul statului în suma de 100 (una sută) lei cu titlu de taxa de stat.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecătorul

Eduard Galușceac